

Arrest

nr. 290 726 van 21 juni 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DEBRUYNE
Sint-Pieterskaai 73 / B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 januari 2023 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEBRUYNE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 23 februari 2009 toe op het Belgische grondgebied en diende op 2 maart 2009 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 26 november 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 22 april 2010 (RvV 22 april 2010, nr. 42 149).

1.3. Verzoeker diende op 21 april 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.4. De in punt 1.3. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf werd op 9 augustus 2010 onvankelijk verklaard en op 28 juni 2013 ongegrond bevonden.

1.5. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris trof op 18 december 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}).

1.6. Verzoeker diende op 21 januari 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.7. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris verklaarde de in punt 1.6. bedoelde aanvraag zonder voorwerp op 12 april 2016 en trof een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 19 december 2016 (RvV 19 december 2016, nr. 179 680).

1.8. Verzoeker diende op 5 april 2013 wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dewelke op 16 april 2013 onontvankelijk wordt verklaard.

1.9. de gemachtigde van de toenmalige staatssecretaris trof op 28 juni 2013 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13^{sexies}). Het beroep tegen deze beslissingen werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 23 februari 2016 (RvV 23 februari 2016, nr. 162 602).

1.10. Verzoeker diende op 29 april 2019 wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 18 november 2021 een beslissing waarbij de in punt 1.10. bedoelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard en een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het beroep tegen deze beslissingen werd door de Raad verworpen in zijn arrest van 25 april 2022 (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) 25 april 2022, nr. 271 817).

1.12. Verzoeker werd op 12 januari 2023 geïnterpelleerd te Bredene wegens zwartwerk op een manege.

1.13. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 12 januari 2023 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13^{septies}).

1.14. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 12 januari 2023 eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13^{sexies}). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Bredene / De Haan op 12.01.2023 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: R.(…)

voornaam: A.(…) K.(…)

geboortedatum: (…)

geboorteplaats: (…)

nationaliteit Nigeria

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 12.01.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en;

x 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 18.11.2021 dat hem betekend werd op 29.11.2021. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.

Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 2 jaar:

Betrokkene bezit geen beroepskaart, arbeidskaart of single permit. Toch werd hij door een sociaal inspecteur als werkend aangetroffen in een manege. Een PV zwartwerk zal door die dienst worden opgesteld.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illégale wijze in België te verblijven en zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een Inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Betrokkene verklaart dat hij niet naar Nigeria kan terugkeren om politieke redenen, dat hij er problemen had met een militaire organisatie.

De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn verzoek om internationale bescherming van 02.03.2009. Uit het onderzoek van het CGVS en de RVV is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 6 en 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"Verweerster motiveert haar beslissing 'inreisverbod' (stuk 1) - gepaard gaande met een beslissing tot verwijdering (stuk 2) - door te stellen dat (onder verwijzing naar art. 774/11 §1 tweede lid 1 VrWet):

- Voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan;*
- Een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd;*

Voor de duur van het inreisverbod (2 jaar) of het gebied (de ganse Schengenzone) wordt GEEN motivatie gelezen/uiteengezet.

Het één en ander hierbij is onwettig.

'De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de uitoefening van haar wettelijk toezicht bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond ervan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen' (RvSt. 17 januari 2007, nr. 166.860 ; RvSt. 7 december 2001, nr 101.624, RvV 5 juni 2009, nr 28.348).

'De motieven van de bestreden beslissing moeten de beslissing onderbouwen' (RvSt. nr. 103.789 en RvSt. nr 108.678.) quod non in casu.

Verweerster die inzake over een discretionaire en geen gebonden bevoegdheid beschikt, dient in alle redelijkheid en met inachtnaam van een zorgvuldige beoordeling gelet het zorgvuldigheidsbeginsel van alle concrete elementen door verzoeker aangehaald en door verweerster gekend, te oordelen wanneer zij diens situatie en aanvragen beoordeelt en hierbij rekening houdende met de juiste feitelijke gegevens, zodat zij niet onzorgvuldig en onredelijk tot haar besluit komt en zekerlijk rekening houdende met de criteria van de ministriële instructie dd. 19.07.2009 om zodoende niet tot een schijnbaar willekeurige beslissing te komen die tevens het vertrouwensbeginsel zou schenden.

Vooreerst schendt verweerster de materiële motiveringsplicht die op haar rust nu zij geen rekening houdt met alle aan haar bekende elementen die een rol dienen te spelen bij haar beoordeling.

Immers, zoals hierna uiteengezet, zijn er wettige, redelijke en ernstige redenen waarom vorige beslissing "bevel met verwijdering" niet werd uitgevoerd (wijl intussen geen wettige verblijfsdocumenten voorhanden zijn, doch hieraan werd jarenlang gepoogd tegemoet te komen) en waarom onverwijld zonder enige termijn dient vertrokken te worden (hierbij verwijzende naar stuk 2 en de parallelle beslissing 'bevel grondgebied te verlaten, terugleiding en vasthouding' waarvan verzoeker als tegenargument laat gelden

/ heeft laten gelden dat er geen sprake is van onderduiken of van zwartwerk (zonder machtigingen) zoals het ten onrechte was vooropgesteld (zonder enig bewijs).

Aldus motiveert verweerster hieromtrent niet, foutief of met schending van de beginselen van zorgvuldigheid, rechten van verdediging en/of behoorlijk bestuur.

ER IS NIET GEMOTIVEERD WAAROM HET INREISVERBOD 2 JAAR MOET DUREN.

ER IS NIET GEMOTIVEERD WAAROM INREISVERBOD IN HET GANSE SCHENGENGROONDGEBIED ZOU DIENEN TE GELDEN!!

Te meer in voorkomend geval, verzoeker de ambitie heeft om alsnog zo spoedig mogelijk naar het Rijk terug te keren, alwaar hij immers na bijna 14 jaar ononderbroken verblijf het centrum van zijn belangen heeft, vrienden/kennissen heeft, kansen heeft (op latere tewerkstelling, gezinsvorming,...).

In voorkomend geval en subsidiair dient verzoeker vanuit herkomstland Nigeria alsnog (visum)aanvragen te kunnen doen om (terug) het Rijk te vervoegen, doch met huidige 2 jaar inreisverbod is dit onmogelijk tot moeilijk (zekerlijk wanneer verweerder zich niet schuldig wenst te maken aan art. 8 EVRM en de bescherming van het familiaal en persoonlijk leven van verzoeker).

Meest subsidiair zal aldus maximaal willen gematigd worden (naar duur en regio).

Verder blijkt verweerster geen rekening te willen houden met het feit dat verzoeker al jarenlang in het Rijk verblijft (zodat art. 8 EVRM ten voile gewaarborgd dient te worden) en waarbij medische begeleiding noodzakelijk is.

Verzoeker is in het Rijk geïntegreerd, heeft hier vele kennissen en vrienden, is niemand tot last.

Het te beschermen gezinsleven blijkt ongetwijfeld uit het administratief dossier en is ook welgekend bij de diensten van de Burgemeester van de stad Oostende, bij wie verzoeker aanvraag in toepassing van art. 9bis Vr.W. 15.12.1980 had ingediend.

Rekening houdende met het voorgaande wordt met de bestreden beslissing het artikel 8 EVRM houdende eerbieding van het gezinsleven juncto artikel 62 Vr.W. 15.12.1980 houdende een schending van de materiële motiveringsplicht juncto art. 9bis Vr.W. 15.12.1980 en het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en vertrouwensbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, door verweerster geschonden.

Verweerster houdt geen werkelijke rekening met het opgebouwd sociaal weefsel in het Rijk, haar op het ogenblik van de aanvraag nochtans welbekend en daarenboven houdt zij geen rekening met de werkelijke duur van het verblijf van verzoeker in het Rijk (reeds bijna 14 jaar).

Verweerster beperkt zich ertoe te stellen dat verzoeker 'illegaal' in het Rijk verblijft, te meer vorige beslissingen töt verwijdering niet werden uitgevoerd.

Verweerster ziet evenwel over het hoofd (en motiveert hieromtrent niet of niet afdoende) hetgeen de laatste jaren werd ondernomen, teneinde alsnog voor verzoeker een legaal statuut te bekomen (zodat hij niet langer verwijderd diende te worden).

Een dergelijke stereotiepe motivering van verweerster, waarbij zij geen rekening houdt met de concrete omstandigheden eigen aan het verblijf van verzoeker in het Rijk, staat tevens gelijk aan de afwezigheid van een (wettige) motivering van de eerste bestreden beslissing.

De bestreden beslissing dient om al deze redenen te worden vernietigd.

Verweerder deed er immers werkelijk alles aan om een legaal statuut in het Rijk te bekomen, en bij uitbreiding geldige verblijfsdocumenten, inzonderheid door...

- de aanvragen (dd. 21/01/2013 en dd. 29/04/2019) om humanitaire regularisatie (ex art.9bis Vr.Wet) (met allé overgelegde integratiebewijzen, moraliteitsgetuigenissen, een verklaring van de kandidaat-werkgever,... overeenkomstig de ministriële instructies) (dewelke ten tijde van de thans bestreden beslissing dd. 28.06.2013 nog steeds hangende was/is minstens niet definitief en in kracht van gewijsde was en is)...

en...

- de aanvraag (dd. 05/06/2012) medische regularisatie (ex art.9ter Vr.Wet)

en...

- de nieuw ingediende/in te dienen regularisatie-aanvragen (op het ogenblik van de pleidooien voor Uw Raad), mét nieuwe stukken

Bovendien geldt het één en ander mutadis mutandis terzake de eerdere bevelen het grondgebied te verlaten aan verzoeker klaarblijkelijk betekend op 24/12/2012 en op 18/11/2021.

Vooreerst zal verweerster het bewijs willen leveren van de kennisname van deze bijlagen BGV door verzoeker. Verzoeker meent hier geen kennis van gehad te hebben.

Bovendien was verzoeker ook hier volop bezig zijn situatie aan het regulariseren (zeer zeker waren de regularisatieverzoeken (zowel medisch en humanitair) dan nog volop hangende, net met het oog op het bekomen van een legaal statuut en bij uitbreiding geldige verblijfsdocumenten (in vervanging / ter substitutie aldus van het paspoort met visum).

Verweerster gunt verder verzoeker geen termijn om te vertrekken, gelet op het gegeven dat hij 'ondergedoken' zou leven, en 'zwartwerk' zou gepresteerd hebben, quod non.

Hierbij werd steeds, zoals ook op heden, geargumenteed en gemotiveerd dat verzoeker vanuit een vaste verblijfplaats (te Oostende) verzoekt.

Inderdaad, van 'onderduiken' zoals verweerster ten onrechte stelt, is geen sprake.

Op het ogenblik van de aanhouding van verzoeker was het adres van verzoeker te Oostende te (...) (zoals nog steeds).

Verzoeker legt attest in die zin van het OCMW Oostende voor (stuk 5), alsook de waterfacturatie op zijn naam en adres voor (stuk 6). Verzoeker verblijft weldegelijk op voormeld adres.

Daarnaast motiveert verweerster dat verzoeker zich zou schuldig gemaakt hebben aan zwartwerk.

Niets is minder waar. Verzoeker betwist.

Verzoeker was op 12/01/2023 in manège Stal P. te Bredene geenszins aan het werk.

Nimmer ontving verzoeker ook enig loon.

De heer T.(...) D.(...), uitbater van de manège, is een vriend van verzoeker.

Het doet verzoeker deugd om op de manège te toeven, en tussen de mensen en dieren te zijn.

Van zwartwerk is evenwel geen sprake, laat staan dat dit zou bewezen zijn.

Bovenal geldt het vermoeden van onschuld, zoals beschermd door art. 6, 2 EVRM.

"In dubio pro reo": twijfel is in het voordeel van de burger.

Verzoeker heeft zwartwerk betwist (van bij het eerste verhoor, dossier zoals gekend bij het openbaar ministerie te Brugge onder het nummer nummer BG.55.L7.../2023).

Een bewijs laat staan veroordeling van zwartwerk ligt niet voor.

Dit dient in huidige zaak in rechte door te werken.

Dat om deze reden in al haar onderdelen de thans bestreden beslissing derhalve dient te worden vernietigd.

Tot slot schendt verweerster met de bestreden beslissing tevens art. 3 EVRM, te meer hij bij gedwongen repatriëring weldegelijk reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 EVRM

Minstens dient hij subsidiair beschermd te worden.

Minstens geactualiseerd op heden, is de situatie in herkomstland Nigeria dermate onveilig, dat terugkeer onmogelijk is, laat staan zonder zich schuldig te maken aan risico op vervolging.

Het reisadvies van het Rijk, om naar Nigeria te reizen, is immers ongunstig, gelet op de precaire algemene veiligheid in het land, zoals heden raadpleegbaar op de diplomatieke website: <https://diplomatie.belgium.be/nl/landen/nigeria/reizen-naar-nigeria-reisadvies/algemene-veiligheidnigeria>

Algemene veiligheid in Nigeria

Informatie over de algemene veiligheid in Nigeria.

1. Nog steeds geldig op 23 januari 2023
2. Laatst bijgewerkt op 19 januari 2023
- 3.

Verkiezingen februari en maart 2023

Op 25 februari. 11 maart en mogelijk ook 18 maart 2023 staan in Nigeria verkiezingen op het programma. In het kader hiervan worden momenteel overal in het land politieke bijeenkomsten en demonstraties gehouden. Ook de komende weken worden er demonstraties verwacht. Bij deze bijeenkomsten of demonstraties kan evenwel geweld ontstaan. Het is dan ook belangrijk om plaatsen te vermijden waar dit soort evenementen georganiseerd worden. Komt u per toeval in een demonstratie of bijeenkomst terecht? Verlaat deze dan direct. Vermijd indien mogelijk tevens de kantoren van de nationale verkiezingscommissie (INEC), die de voorbije maanden en jaren op zeer regelmatige tijdstippen het doelwit waren van gewapende aanvallen en vandalisme.

De toestand op een groot gedeelte van het grondgebied van Nigeria is buitengewoon onveilig. Het gaat daarbij om de volgende regio's: het noordoosten, het noordwesten, de gehele centrale regio (de zogenaamde 'Middle Belt') en de ruime regio rond de Nigerdelta (inclusief Zuidoost-Nigeria). Ook elders in het land is waakzaamheid steeds geboden. Ontvoeringen zijn schering en inslag over het gehele grondgebied van het land en vormen niet enkel een grote dreiging voor expats, maar ook voor de lokale bevolking.

Als gevolg van de onveiligheid in het land vinden er in meerdere steden en deelstaten strenge politiecontroles plaats, vooral 's avonds en 's nachts.

Noordoosten, Noordwesten & Centraal-Nigeria

Nog altijd woedt in Noordoost-Nigeria (Adamawa, Borno en Yobe) een strijd tussen de terroristische groeperingen ISWAP en Boko Haram enerzijds en het Nigeriaanse leger anderzijds. De humanitaire situatie in deze regio is nog steeds zorgwekkend. De wildgroei aan criminele bendes (goed voor soms honderden manschappen) in Noordwest-Nigeria (Sokoto, Zamfara, en delen van Katsina, Kaduna, Niger en Kebbi), die niet terugdeinzen voor grote moordpartijen, maakt dat er ook in deze regio belangrijke humanitaire noden zijn. Tot slot maken criminele groeperingen tevens Centraal-Nigeria (de hele 'Middle Belt'), een regio die overigens al decennialang geteisterd wordt door gevechten tussen veetelers en landbouwers, onveilig.

Hoewel in het verleden (2011 en 2014) terroristische aanslagen plaatsvonden in de hoofdstad Abuja en soms door de ordetroepen melding gemaakt wordt van terroristische dreiging in de stad, kan deze mede omwille van de belangrijke aanwezigheid van ordetroepen in vergelijking met omliggende regio's als relatief veilig (op andere vormen van criminaliteit na, zie hieronder) bestempeld worden.

Midden 2022 moet evenwel jammer genoeg vastgesteld worden dat groeperingen van zogenaamde 'bandits' en terroristische groeperingen (ISWAP en Ansaru) steeds meer FCT (Federal Capital Territory) en mogelijk ook Abuja in het vizier krijgen. Zo maakt de aanval op de gevangenis van Kuje (niet ver van de luchthaven) op 6 juli 2022, waarbij honderden gevangenen ontsnapten, duidelijk dat deze groeperingen erin slagen om tot in de buitenwijken van de stad door te dringen. Hetzelfde geldt voor de aanvallen op militairen in de buurt van Bwari (24 juli) en van de toeristische trekpleister Zuma Rock (28 juli). Het mag dan ook niet verbazen dat eind oktober 2022 door verscheidene ambassades melding werd gemaakt van een verhoogd risico op terreuraanslagen in het centrum van Abuja. Extra voorzorgsmaatregelen en oplettendheid in en rond de hoofdstad zijn de komende maanden dus noodzakelijk. Er wordt bovendien aangeraden om verplaatsingen 's nachts tot een minimum te beperken, dit om de vele militaire controleposten - een gewild doelwit voor gewapende groeperingen - zo veel mogelijk te vermijden.

Allé reizen naar de deelstaten Adamawa, Bauchi, Borno, Gombe, Jigawa, Kaduna, Kano, Katsina, Plateau, Sokoto, Yobe en Zamfara worden dan ook formeel afgeraden.

Niet-essentiële reizen naar Kwara, Nassarawa, Benue, Taraba, Kebbi en Niger worden eveneens afgeraden.

Niger Delta en Zuidoost-Nigeria

Ontvoeringen, waarbij expats vaak het doelwit zijn, politiek geweld (georchestreerd door voorstanders van een onafhankelijk Biafra) en andere criminele activiteiten maken van Zuidoost-Nigeria en van de brede regio rond de Nigerdelta onveilige regio's. Ook het 'cultisme'-fenomeen vormt een belangrijk veiligheidsprobleem, vooral maar niet uitsluitend in en rond de deelstaat Edo. Het betreft geheime genootschappen die ontstonden in studentenmilieus en die steeds meer betrokken raakten bij criminele activiteiten.

Alle reizen naar Akwa Ibom, Anambra, Bayelsa, Delta, Imo en Rivers worden afgeraden.

Niet-essentiële reizen naar Abia, Ebonyi, Enugu, Ekiti, Edo en Ondo worden ook afgeraden.

Demonstraties

Lagos, Abuja en andere Nigeriaanse steden zijn vaak het toneel van protestdemonstraties (onder meer omwille van politieke, religieuze of etnische redenen) die soms gewelddadig verlopen en dodelijke slachtoffers maken, zowel bij de manifestanten als bij de ordediensten. Omdat deze manifestaties niet altijd op voorhand (officieel) aangekondigd worden, is waakzaamheid ten allen tijden geboden. U wordt in ieder geval steeds aangeraden grote menigtes, demonstraties en samenscholingen te vermijden, en, wanneer demonstraties zich voordoen, de berichtgeving in de media te volgen en u te informeren over de actuele (lokale) ontwikkelingen.

Criminaliteit

Gewelddadige criminaliteit (gewapende overvallen, kidnappings, carjackings) komt recentelijk in alle delen van het land voor. Soms worden die misdaden gepleegd door personen die een politie- of legeruniform dragen. Inbraken gebeuren vaak door zwaar bewapende gangsters.

In Abuja is het aangeraden de weg tussen de luchthaven en de stad niet alleen af te leggen en deze zeker 's nachts te vermijden.

Reizigers die in Lagos aankomen, dienen bijzonder oplettend te zijn. Bij aankomst op de luchthaven laten zij zich het best afhalen door iemand die zij kennen en die voor veilig vervoer naar de stad kan instaan.

Sommige migratie- of anti-drugsambtenaren deinsden er in het verleden niet voor terug reizigers te intimideren door lastige vragen te stellen over hun identiteit of bagage. Doel is telkens geld af te troggelen.

Reizigers moeten beleefd blijven, maar hier in de mate van het mogelijke niet op ingaan.

Een stilstaand voertuig kan altijd overvallen worden, ook in een file. Bij uitstek in Lagos is het uitkijken voor deze praktijk. Overvallen of nepcontroles met misdadige intenties komen regelmatig voor, vooral op de verbindingswegen tussen steden.

Het wordt ten stelligste afgeraden 's nachts te rijden. Alle autoportieren en -ramen blijven best permanent gesloten. Bij langere verplaatsingen moet men zich ervan vergewissen dat het vervoermiddel technisch in orde is. Gewapende gangsters patrouilleren op de hoofdwegen en overvallen - soms op zeer gewelddadige wijze - gestrande passagiers.

Onbekenden die ongevraagd hun hulp aanbieden hebben dikwijls een crimineel oogmerk. Ga niet in op voorstellen waarbij een beloning in het vooruitzicht wordt gesteld. De georganiseerde corruptie is wijdverspreid in Nigeria. Geef telefonisch of via andere contacten geen gegevens over uw eigen persoon, uw familie, creditcards of bankrekeningen door aan mensen die u niet goed kent.

Het gebeurt niet zelden dat (zaken)mensen het slachtoffer zijn van oplichting door zogenaamde Nigeriaanse zakenlui. Tijdens handelsprospecties is het noodzakelijk voorzichtig te zijn bij het kiezen van lokale zakenpartners en over alle nodige garanties te beschikken vooraleer transacties aan te gaan.

Internetcriminaliteit

Internetcriminaliteit is een wijdverspreid fenomeen. Virtuele partners zijn in heel wat gevallen oplichters die enkel op geld uit zijn. Men dient ook voorzichtig te zijn bij verkoop via websites. De website van de bank die zogenaamd betalingen uitvoert, wordt dikwijls nagebootst. Het is aangeraden eerst aan een Belgische bank te vragen of het om een authentiek bericht gaat.

Pogingen tot oplichting door personen ontmoet via het internet (dating sites, Facebook, e-mails, chats,...) komen vaak voor. Er worden verhalen verzonnen over fictieve hospitalisaties, overvallen en ongevallen, waarbij het leven van het zogenaamde slachtoffer alleen kan worden gered door financiële bijstand (vanuit Europa). Het zogenaamde slachtoffer heeft meestal dringend geld nodig om terug te kunnen keren, het ziekenhuis te kunnen betalen, de politie- of immigratieofficiëren te kunnen vergoeden. Ga daar nooit op in. Slachtoffers van zulke criminaliteit kunnen klacht indienen bij de Nigeriaanse Economie and Financial Crimes Commission, al levert dat bijna nooit iets op.

Ook het reisadvies van Nederland, zoals verschaft door het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Rijksoverheid Nederland, is op heden ongunstig:

Reisadvies Nigeria

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Er is een verhoogd risico op terreuraanslagen in Nigeria, vooral in Abuja. Vermijd zoveel mogelijk plaatsen waar veel mensen komen. Lees meer hierover in de rubriek Veiligheidsrisico's. Het reisadvies voor Nigeria is oranje en rood. Er zijn grote veiligheidsrisico's in de rode gebieden. Er is een aanval geweest op het vliegveld van Kaduna en op een trein van Abuja naar Kaduna. Ook is het al langere tijd onveilig op de weg van Abuja naar Kaduna. Op dit moment is het niet mogelijk om op een veilige manier naar de stad Kaduna te reizen. In alle deelstaten van Nigeria bestaat het risico op zware (gewapende) criminaliteit. In een deel van het land is er ook een risico op terreurdaden, vooral in de noordoostelijke deelstaten. Het aantal berovingen en ontvoeringen is in heel Nigeria de laatste tijd sterk toegenomen. Vooral langs hoofdroutes tussen steden kunnen ontvoeringen voorkomen. Lees het hele reisadvies om te zien wat dit voor u betekent.

LAATST GEWIJZIGD OP: 28-10-2022

NOG STEEDS GELDIG OP: 23-01-2023

Rood: niet reizen

• Reis niet naar de deelstaten Borno, Yobe, Adamawa, Gombe, Bauchi, Jigawa, Kano, Kaduna, Zamfara, Katsina, Sokoto en de grensgebieden met het noorden van Benin, met Niger en met Kameroen. Reis ook niet naar het kustgebied in de Delta van Niger. Het is te gevaarlijk om daar heen te reizen. Wat uw situatie ook is: ga er niet naartoe.

• Gaat u toch naar deze gebieden? Dan is dat uw eigen verantwoordelijkheid. Het ministerie van Buitenlandse Zaken kan u niet of waarschijnlijk niet helpen als u in de problemen komt.

Oranje: alleen noodzakelijke reizen

• De kleurcode van het reisadvies voor Nigeria is voor een groot deel oranje. Het is niet veilig om naar oranje gebied met vakantie te gaan. Ga alleen als het nodig is. Bijvoorbeeld voor familiebezoek bij overlijden, ernstige ziekte of ongeval. Of als u voor uw werk ergens bij moet zijn.

• Gaat u toch naar oranje gebied? Dan is dit uw eigen verantwoordelijkheid. Bereid u goed voor. Het ministerie van Buitenlandse Zaken kan u niet of waarschijnlijk niet helpen als u in de problemen komt. Ook hieromtrent, omtrent deze onveilige situatie, zodat gedwongen terugkeer weldegelijk een schending van art. 3 EVRM zou uitmaken, is minstens niet passend gemotiveerd. Gelet op dit alles, dient de bestreden beslissing dd. 12/01/2023 te worden geannuleerd."

Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een afschrift van zijn attest van immatriculatie, een kopie van zijn Nigeriaanse identiteitskaart, een attest van niet-steunverlening van het OCMW van Oostende en een afschrift van een drinkwaterfactuur (verzoekschrift, bijlagen 3-6). Ter terechtzitting legt verzoeker een afschrift neer van een schrijven van het parket van Brugge van 1 maart 2023 waarbij het dossier inzake zwartwerk in hoofde van verzoeker zonder gevolg wordt gerangschikt.

2.2. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. De beslissing van het bestuur dient derhalve te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid er

onder meer toe om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 8 februari 2021, nr. 249.746).

2.4. Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen die de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Het houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan. Om zich op een schending van het vertrouwensbeginsel te kunnen beroepen, dient een verzoekende partij het bewijs te leveren van een bestuursgedrag dat aanleiding heeft gegeven tot een rechtmatige verwachting (RvS 14 juli 2017, nr. 238.840).

2.5. Volgens het rechtszekerheidsbeginsel moet de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht (RvS 22 december 2017, nr. 240.303).

2.6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62, §2, van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.7. Het bestreden inreisverbod vermeldt uitdrukkelijk artikel 74/11, §1, van de vreemdelingenwet als zijn juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

"§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

(...)"

Verzoeker betwist niet dat bij de jegens hem getroffen verwijderingsmaatregel (bijlage 13septies) geen termijn voor vrijwillig voor vrijwillig vertrek werd toegestaan. Het beroep tegen deze beslissing werd bovendien door de Raad verworpen (RvV 21 juni 2023, nr. 290 725). Verzoeker weerlegt ook de vaststelling niet dat hij *"geen gevolg (heeft) gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 18.11.2021 dat hem betekend werd op 29.11.2021"*. Bijgevolg was de gemachtigde van de staatssecretaris in beginsel verplicht de verwijderingsmaatregel gepaard te laten gaan met een inreisverbod met een maximumduur van drie jaar in toepassing van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° en 2°, van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt in zijn middel dat er *"wettige redelijke en ernstige redenen"* zijn waarom het vorige bevel niet werd uitgevoerd, maar dit doet geen afbreuk aan het gegeven dat er geen gevolg werd gegeven aan het bevel. Hij vermeldt ook de (vernietigde) ministeriële instructie van 19 juli 2009, maar deze kan niet in verband worden gebracht met de thans bestreden beslissing.

2.8. In zijn middel betoogt verzoeker dat de beslissing geen motivering bevat betreffende de duur van het inreisverbod. Nochtans wordt in de bestreden beslissing gewezen op het gegeven dat hij betrapt werd op zwartwerk tijdens illegaal verblijf en de afwezigheid van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM, van medische problemen en van een risico op schending van artikel 3 van het EVRM:

"Betrokkene bezit geen beroepskaart, arbeidskaart of single permit. Toch werd hij door een sociaal inspecteur als werkend aangetroffen in een manege. Een PV zwartwerk zal door die dienst worden opgesteld.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illégale wijze in België te verblijven en zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een Inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Betrokkene verklaart dat hij niet naar Nigeria kan terugkeren om politieke redenen, dat hij er problemen had met een militaire organisatie.

De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn verzoek om internationale bescherming van 02.03.2009. Uit het onderzoek van het CGVS en de RVV is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt bijgevolg niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat de beslissing geen motivering zou bevatten betreffende de duur van het inreisverbod. Hij heeft blijkens zijn middel de ambitie om zo spoedig mogelijk naar België terug te keren en wijst op zijn vaste verblijfplaats en zijn pogingen om zijn verblijf te regulariseren, omdat hij hier het centrum van zijn belangen heeft, maar dit betekent niet dat de huidige beslissing tot het opleggen van een inreisverbod onwettig of disproportioneel zou zijn. Verzoeker vermeldt zijn verblijf en integratie in het Rijk, een noodzaak aan medische begeleiding die geenszins wordt gestaafd en een gezinsleven dat uit het administratief dossier zou blijken, maar verzoeker levert hiervan geen concrete bewijzen. Bovendien kreeg hij een inreisverbod met een duur van twee jaar opgelegd en niet de maximumduur van drie jaar, hetgeen een indicatie vormt dat de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers specifieke omstandigheden.

2.9. Verzoeker maakt vervolgens gewag van een schending van artikel 8 van het EVRM. Dit verdragsartikel luidt als volgt:

"1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing. Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven', noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven, is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, *K. en T./Finland* (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, *Şerife Yiğit/Turkije* (GK), § 93). Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' verder een ruime term is en dat het mogelijk, noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, *Niemietz/Duitsland*, § 29; EHRM 27 augustus 2015, *Parrillo/Italië* (GK), § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is eveneens een feitenkwestie.

Uit het administratief verslag dat in het dossier is opgenomen, blijkt dat verzoeker ter gelegenheid van zijn interpellatie door de politie van Bredene op 12 januari 2023 ontkennend antwoordde op de vraag of *"er elementen (zijn) die de vreemdeling kenbaar wil maken betreffende de rechtmatigheid van zijn verblijf, familie of gezinsleven"* en hij verklaarde dat er geen *"elementen zijn die een onmiddellijke terugkeer in de weg staan"*.

In de bestreden beslissing wordt ingevolge deze verklaringen van verzoeker het volgende gesteld:

"Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

In zijn middel wijst verzoeker betreffende zijn privé- en gezinsleven in België op het gegeven dat hij jarenlang in het Rijk verblijft en hier een sociaal weefsel heeft opgebouwd. In dit verband wijst verzoeker op de door hem ingediende regularisatie-aanvragen, maar deze aanvragen werden onontvankelijk of ongegrond bevonden, hetgeen erop wijst dat de bindingen van verzoeker met België niet van die aard waren dat het noodzakelijk is dat verzoeker spoedig naar België zou moeten kunnen terugkeren. Verzoeker toont niet aan dat het opleggen van een inreisverbod met een duur van twee jaar disproportioneel zou zijn.

De Raad merkt voorts op dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij het beschermenswaardig karakter van verzoekers privéleven, voor zover dit afdoende bewezen kan worden geacht, omdat dit nagenoeg integraal werd ontwikkeld in een onregelmatige verblijfssituatie. Conform de rechtspraak van het EHRM stipt de Raad aan dat verzoeker ervan op de hoogte diende te zijn dat het voortbestaan van zijn privéleven van bij aanvang erg onzeker was omwille van zijn uiterst precaire verblijfssituatie. De Raad wijst in dit verband op de overwegingen betreffende de aangevoerde schending van het recht op privéleven uit zijn verwerpingsarrest van 25 april 2022 (RvV 25 april 2022, nr. 271 817):

“De verzoeker benadrukt dat hij al elf jaar in België verblijft, maar uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde het privéleven van de verzoeker op concrete wijze in rekening bracht. De verzoeker toont niet aan dat de bovenvermelde beoordeling van de gemachtigde dat een tijdelijke scheiding en dus een tijdelijke terugkeer naar Nigeria het privéleven niet verstoort – onjuist, kennelijk onredelijk of in strijd met artikel 8 van het EVRM is. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat de verplichting om (tijdelijk) terug te keren naar het herkomstland om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving en de door de Vreemdelingenwet opgelegde binnenkomst- en verblijfsvereisten en de verplichting om de voorziene procedures te respecteren, het in België opgebouwde privéleven in die mate in het gedrang brengt dat er sprake kan zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM. Een disproportionaliteit tussen de belangen van de verzoeker enerzijds en de belangen van de Belgische staat in het kader van het doen naleven van de verblijfsreglementering anderzijds, wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.”

2.10. Verzoeker gaat daarnaast in op de overweging uit de bestreden beslissing inzake zwartwerk. In zijn middel en in zijn mondelinge uiteenzetting ter terechtzitting betwist verzoeker dat er sprake was van zwartwerk. Hierbij haalt hij de sepot-beslissing aan waarvan hij een afschrift neerlegt. Verzoeker betwist dat het om zwartwerk ging en dat de uitbater een vriend was. De Raad is echter niet bevoegd om uitspraak te doen over geschillen inzake sociaal strafrecht. Uit het schrijven van het parket van Brugge van 1 maart 2023 blijkt dat de klassering zonder gevolg werd ingegeven door de beperkte maatschappelijke weerslag, hetgeen niet betekent dat *“er geen sprake is van zwartwerk”* zoals verzoeker in zijn middel betoogt. In zoverre verzoeker zich in dit verband zou beroepen op het vermoeden van onschuld, zoals bedoeld in artikel 6.2 van het EVRM, dient in herinnering te worden gebracht dat het strafrechtelijk vermoeden van onschuld er niet aan in de weg staat dat een bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid rekening houdt met feiten die (nog) niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 11 juni 2015, nr. 231.531). De Raad stipt bovendien aan dat het inreisverbod (bijlage 13sexies) niet gestoeld is op een bedreiging voor de openbare orde of de nationale veiligheid, waardoor verzoekers uiteenzetting weinig dienstig is.

2.11. Verzoeker betwist eveneens dat er sprake zou zijn van een risico op onderduiken, maar dit heeft geen uitstaans met de thans bestreden beslissing.

2.12. Verzoeker acht tevens artikel 3 van het EVRM geschonden en hij meent dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *“(n)iemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen”*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218).

Om te beoordelen of er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij een reëel gevaar loopt op een door artikel 3 van het EVRM verboden behandeling, houdt de Raad zich aan de door het EHRM gegeven aanwijzingen. In dezen heeft het EHRM geoordeeld dat, om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de

verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, *Y./Rusland*, § 78; EHRM 28 februari 2008, *Saadi/Italië*, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, *Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk*, § 108 *in fine*). Wat het onderzoek van de omstandigheden eigen aan het geval van de verzoekende partij betreft, oordeelde het EHRM dat het ingeroepen risico een individueel karakter heeft indien het voldoende concreet en aantoonbaar is (*cf.* EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 359 *in fine*).

In de beslissing wordt dienaangaande verwezen naar de negatieve beslissingen inzake de verzoeken om internationale bescherming, die wijzen op de afwezigheid van een risico op schending van artikel 3 van het EVRM:

“Betrokkene verklaart dat hij niet naar Nigeria kan terugkeren om politieke redenen, dat hij er problemen had met een militaire organisatie.

De aangehaalde elementen werden reeds beoordeeld in zijn verzoek om internationale bescherming van 02.03.2009. Uit het onderzoek van het CGVS en de RVV is gebleken dat betrokkene niet voldoet aan de criteria om de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en kan redelijkerwijze worden afgeleid dat de betrokkene geen reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.”

In zijn middel baseert verzoeker zich op de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, die volgens hem tot gevolg heeft dat een “gedwongen terugkeer” strijdig zou zijn met artikel 3 van het EVRM. De Raad wijst erop dat het voorwerp van de onderhavige vordering niet de verwijderingsmaatregel is. Verzoeker haalt in zijn middel de reisadviezen aan voor Nigeria van de Belgische FOD Buitenlandse Zaken en van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken. De Raad merkt terloops op dat op basis van deze reisadviezen niet kan worden opgemaakt dat verzoeker een risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. De reisadviezen zijn immers bedoeld voor reislustige Belgen en Nederlanders. Een negatief reisadvies geldt niet noodzakelijk voor eigen onderdanen van het bedoelde land. Verzoeker kan in het licht van artikel 3 van het EVRM niet volstaan met het aanhalen van dit reisadvies zonder dit op zijn persoonlijke situatie te betrekken, waar hij volledig in gebreke blijft.

2.13. Er werd geen schending van de artikelen 3, 6 en/of 8 van het EVRM aannemelijk gemaakt. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris een onzorgvuldig onderzoek zou hebben verricht, zou zijn uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of juridische grondslagen, noch dat de beslissing niet deugdelijk zou zijn gemotiveerd. Er blijkt geen motiveringsgebrek of een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker toont niet aan dat de beslissing afwijkend is of bepaalde rechtmatige verwachtingen niet zouden zijn gehonoreerd. Er blijkt evenmin een schending van het rechtszekerheidsbeginsel en/of het vertrouwensbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN